

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/9/2019
Identifikačné číslo spisu: 3117010940
Dátum vydania rozhodnutia: 15.05.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Bargel
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:3117010940.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudkýň JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Aleny Šiškovéj na neverejnom zasadnutí konanom 15. mája 2019 v Bratislave, v trestnej veci obvineného G. D., o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 23To/97/2017 z 27. septembra 2017, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného G. D. o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 3T/96/2017 z 8. augusta 2017 bol obv. G. D. uznaný za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, pre skutok, že

- v doposiaľ presne nezistený čas, na doposiaľ nezistených miestach, od doposiaľ nestotožnených osôb, neoprávnene zadovážil psychotropné látky a následne od presne nezistenej doby do 09:55 hod. dňa 06.03.2017 v izbe číslo X, v ubytovni na L. ulici č. XX v F., neoprávnene držal jednu striekačku, ktorá obsahovala 1043 mg bieleho kryštalického materiálu s obsahom metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM) s priemernou koncentráciou 49,9% hmotnostného (vyjadrené ako voľná báza), pričom uvedené množstvo bieleho kryštalického materiálu obsahujúceho 520 mg absolútneho metamfetamínu vo forme bázy, predstavuje minimálne 13 bežných jednotlivých dávok drogy; papierovú skladačku, ktorá obsahovala 74 mg bieleho kryštalického materiálu s obsahom metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM) s priemernou koncentráciou 46,9% hmotnostného (vyjadrené ako voľná báza), pričom uvedené množstvo bieleho kryštalického materiálu obsahujúceho 35 mg absolútneho metamfetamínu vo forme bázy, predstavuje 1 bežnú jednotlivú dávku drogy; papierovú skladačku, ktorá obsahovala 70 mg bieleho kryštalického materiálu s obsahom metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM) s priemernou koncentráciou 49,4% hmotnostného (vyjadrené ako voľná báza), pričom uvedené množstvo bieleho kryštalického materiálu obsahujúceho 35 mg absolútneho metamfetamínu vo forme bázy, predstavuje 1 bežnú jednotlivú dávku drogy; sušené konope zabalené v alobale s hmotnosťou 63 mg a s koncentráciou tetrahydrokanabinolu 9,2% hmotnostného,

príčom uvedené množstvo konope s hmotnosťou 63 mg, s koncentráciou 9,2 % hmotnostného THC, obsahujúce 6 mg THC, predstavuje 1 jednotlivú dávku drogy s nižším obsahom účinnej látky, pričom uvedené látky sú zaradené v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky číslo 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do 11. skupiny psychotropných látok a tohto skutku sa dopustil napriek tomu, že už bol dňa 18.04.2002 rozsudkom Okresného súdu Piešťany pod sp. zn. 2T/23/02 za trestný čin nedovolennej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovanie s nimi podľa § 187 odsek 1 písmeno b), písmeno d) Trestného zákona účinného do 31.12.2005 odsúdený, a dňa 07.07.2008 bol rozsudkom Okresného súdu Trenčín pod sp. zn. 8T/175/2008 za obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 20 Trestného zákona k § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno a), písmeno c) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona odsúdený.

Za to mu bol uložený podľa § 172 ods. 2, § 38 ods. 6, § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. m) Trestného zákona a § 39 ods. 1 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov. Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona bol obvinený na výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Okresný súd zároveň obvinenému uložil podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Okresný súd takto rozhodol po tom, ako na hlavnom pojednávaní (č. l. 160) obvinený G. D. urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný a súd uznesením (č. l. 160) prijal vyhlásenie obvineného o priznaní viny. Procesným dôsledkom uvedeného postupu bolo nevykonanie dokazovania, vo vzťahu k výroku o vine (§ 257 ods. 8 Trestného poriadku) a okamžité nadobudnutie právoplatnosti vyhláseného rozsudku vo výroku o vine a tak i nemožnosť napadnúť tento výrok odvolaním.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podali odvolanie obvinený i prokurátor. Krajský súd v Trenčíne o podaných odvolaniach rozhodol rozsudkom sp. zn. 23To/97/2017 z 27. septembra 2017 (č. l. 197 - 198) tak, že

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 3T/96/2017 z 8. augusta 2017 vo výroku o treste a vo výroku o ochrannom dohľade. Krajský súd postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku obvineného G. D., pri nezmenenom výroku o vine, odsúdil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 6 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov a 9 (deväť) mesiacov. Krajský súd menovaného podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia a podľa § 76 ods. 1 s poukazom na § 78 ods. 1 Trestného zákona obvinenému uložil ochranný dohľad na 2 (dva) roky. Krajský súd zároveň vyslovil, že odvolanie prokurátora sa na toto rozhodnutie odkazuje.

Obvinený G. D. podal dovolanie proti označenému rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného zákona (č. l. 238-240) a navrhol, aby najvyšší súd zrušil „uznesenie“ Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 23To/97/2017 z 27. septembra 2017 a rozsudok Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 3T/96/2017 z 8. augusta 2017 z nasledovných dôvodov:

„Dovolanie podávam podľa § 368 ods. 1, § 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku, v spojení s § 566 ods. 3 Trestného poriadku proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 23To/97/2017 z 27. septembra 2017 z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku a teda, že právoplatné rozhodnutie vychádza zo skutkového stavu, ktorý bol na základe vykonaných dôkazov v podstatných okolnostiach nesprávne ustálený. Rozsudok Okresného súdu Trenčín je neurčitý, nepreskúmateľný a pre nedostatok dôvodov vykazuje znaky arbitrárnosti. Prvostupňový súd svoje konanie nesprávne právne posúdil, čo má za následok uloženie trestu prevyšujúceho účel trestu a teda naplnenie požiadavky zákona v smere generálnej, ako i špeciálnej prevencie. Odvolací súd pri plnení preskúmvanej povinnosti v

rozsahu § 317 ods. 1 Trestného poriadku nepostupoval dôsledne, keď sa odvolacími dôvodmi zaoberal okrajovo. Rozsudok Okresného súdu Trenčín nie je dostatočne odôvodnený. Z dikcie písm. i) § 371 ods. 1 Trestného poriadku vyplýva, že dovolací súd je zisteným skutkovým stavom, ktorý ustálil súd prvého i druhého stupňa viazaný. Uvedené však neplatí za predpokladu, že skutková veta obsiahnutá vo výrokovvej časti rozsudku obsahuje vyjadrenia všetkých skutkových okolností, ktoré vyžaduje použitá právna kvalifikácia skutku. Nesprávne posúdenie skutku ako dôvod na dovolanie je v prípade popisu skutku premietnutého do jeho právneho posúdenia, obsiahnutého vo výroku napadnutého rozhodnutia. Skutkové okolnosti nasvedčujú spáchaniu iného trestného činu a použitá právna kvalifikácia popisuje iný trestný čin. Za pochybenie v neprospech mojej osoby teda považujem, že okresný súd ako aj Krajský súd Trenčín ustálil skutok ako obzvlášť závažný zločin podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona a to iba na podklade znaleckého posudku, ktorý neskúmal priemernú jednorazovú dávku mňa odsúdeného, ktorý som dlhodobým konzumentom, ale stanovoval bežnú jednorazovú dávku. Na strane 6 znaleckého posudku sa uvádza, že KEU PZ neurčil množstvo jednorazovej dávky potrebnej pre mňa, s prihliadnutím na stav fyzickej a psychickej dispozície. Ak by bol znalecký posudok vyhotovený so zohľadnením fyzickej a psychickej dispozície, bol by záver o množstve jednorazových dávok iný, čo by malo za následok inú právnu kvalifikáciu. Trestný zákon neurčuje, čo sa rozumie pod jednorazovou dávkou a preto bolo potrebné vypracovať znalecký posudok so zohľadnením mňa, ako konkrétneho konzumenta, ktorého sa znalecký posudok týkal a nie vychádzať zo všeobecných priemerných dávok. Pojem obvyklá jednorazová dávka je pojem právny a napriek tomu okresný a krajský súd prevzal závery uvedené v znaleckom posudku. Takéto skutkové zistenie bolo teda podstatné pre posúdenie kritérií, či množstvo ktoré sa u mňa nachádzalo, zodpovedalo viac ako 10 násobku jednorazovej dávky pre vlastnú potrebu. Za týmto účelom mal byť do konania pribratý znalec z odboru toxikománie súdneho lekárstva, prípadne zdravotníctvo - psychiatria, ktorý by vedel zistiť, aké množstvo je potrebné k dosiahnutiu jednorazovej dávky. Domnievam sa, že okresný súd ani krajský súd nepostupoval správne pri určení právnej kvalifikácie skutku a skutok nesprávne právne posúdili z dôvodov vyššie uvedených“.

K dovolaniu sa vyjadril prokurátor v podstate nasledovne:

„V prejednávanej trestnej veci nie je dovolanie prípustné, pretože predchádzajúce namietané rozsudky prvostupňového a druhostupňového súdu boli vydané na základe prijatého vyhlásenia obžalovaného o vine. Obžalovaný G. D. po prednesení obžaloby prokurátorom krajskej prokuratúry na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že sa cíti byť vinným zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku. Nakoľko obžalovaný uznal vinu zo spáchania žalovaného skutku, súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) Trestného poriadku a obžalovaný odpovedal na všetky položené otázky v zmysle tohto ustanovenia „áno“. Prokurátor na hlavnom pojednávaní navrhol, aby súd prijal vyhlásenie obžalovaného a vykonal dôkazy v súvislosti s výrokom o treste. Po takomto zistení súd vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo spáchania žalovaného skutku bez narušenia jeho skutkovej totožnosti, keď ho právne posúdil zhodne tak, ako bol posúdený v podanej obžalobe, teda ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, pretože boli naplnené všetky zákonné formálne znaky tohto zločinu - subjekt, subjektívna stránka, objekt, objektívna stránka, podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal, pretože nemal pochybnosti o vine obžalovaného s tým, že sa dokazovanie na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku vykoná len v súvislosti s výrokom o treste. Podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku, ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe, alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolací súd odmietne dovolanie, ak nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, nie je v predmetnej veci možné podať dovolanie z dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, ale iba z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm.

c) Trestného poriadku. Z uvedených dôvodov navrhujem, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písmeno c/ Trestného poriadku dovolanie odsúdeného G. D. odmietol“.

+ + +

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na mieste kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), obsahuje odôvodnenie (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku) a dospel k záveru, že nie je možné o dovolaní rozhodnúť v súlade s návrhom obvineného, pretože je zrejmé, že nebol splnený dôvod dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

Najvyšší súd poznamenáva, že v zmysle § 385 Trestného poriadku je dovolací súd viazaný dovolacími dôvodmi, ktoré sú v ňom uvedené, z čoho vyplýva, že táto viazanosť sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom, v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia (R 120/2012 - I.).

Podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku, ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlási, že je vinný zo spáchania skutku, alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe, alebo urobí vyhlásenie podľa ods. 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnutelné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že

- odvolanie i dovolanie je možné podľa len proti výroku o treste, výroku o náhrade škody, či výroku o ochrannom opatrení,
- odvolanie i dovolanie je možné podať aj proti výroku o vine, ale len podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (viď. § 257 ods. 5 Trestného poriadku),
- ak odvolanie proti výroku o treste, výroku o náhrade škody, či výroku o ochrannom opatrení nepodal obvinený a ani prokurátor, tak dovolanie podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (nie z iného dôvodu) proti výroku o vine, ktorý bol vyhlásený pri postupe podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku, môže podať na podnet len minister spravodlivosti Slovenskej republiky (obmedzenia uvedené v ust. § 369 ods. 2 Trestného poriadku a v § 372 ods. 1 Trestného poriadku platia bezvýhradne - R 12/2017),
- ak obvinený podal odvolanie proti výroku o treste, alebo ak odvolanie proti výroku o treste podal prokurátor a dovolací súd rozhodol v neprospech obvineného (§ 372 Trestného poriadku), môže obvinený podať dovolanie proti rozhodnutiu súdu druhého stupňa pre „nespokojnosť“ s rozhodnutím súdu vo výroku o treste, resp. aj pre „nespokojnosť“ s výrokom o vine, ale len podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (primerane III. ÚS 347/2018).

Ako je vidieť, žiadny zo subjektov oprávnených podať dovolanie (§ 369 Trestného poriadku) nie je za žiadnych okolností oprávnený podať dovolanie proti výroku o vine rozsudku, ktorý bol vyhlásený po prijatí vyhlásenia obvineného o priznaní viny podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. d), písm. e), písm. f), písm. g), písm. h), písm. i), písm. j), písm. k), písm. l), písm. m), písm. n) Trestného poriadku. Jediný prípustný dôvod dovolania proti vyššie označenému rozhodnutiu (výroku o vine, po prijatí vyhlásenia obvineného o priznaní viny) je podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, a to len v prípadoch uvedených vyššie a spôsobom uvedeným tiež vyššie.

V predmetnej veci podal obvinený dovolanie podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, ktoré aj odôvodnil spôsobom zodpovedajúcim tomuto dovolaciemu dôvodu. Zákon za žiadnych okolností a žiadnemu subjektu oprávnenému podať dovolanie ale nepripúšťa podanie dovolania z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, proti rozhodnutiu súdu vo výroku o vine, ktorým prijal vyhlásenie obvineného o priznaní viny postupom podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku.

Preto najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.